

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Munus Apocrisarij istius gratum fuit Romanis Pontificibus. Ei muneri admotis Episcopis, gratiam faciebant canonum, ut ab Ecclesiis suis abesse possent. Ea indulgentia assensu Synodi ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

solùm referuntur illi gratia quòd secundam electionem huic Ecclesie impetrasset à Principe, quod ad Hilduini gratiam pertinebat, sed etiam quòd eam concessisset, quæ verba ad munus Archicapellani trahi debent. Etenim omnes quæstiones canonicas, quæ ad Palatium deferebantur, Archicapellanus discutebat & iudicabat. Quare cum persona secundâ vice à Senonensibus electa, Missis Dominicis accepta non fuisset, negotium ad Hilduinum relatum est, à quo Senonenses contendunt ut tamdiu iudicium differat, donec ipsis presentibus electum iudicio suo probet aut repellat. Non immeritò itaque in epistolæ inscriptione Hilduinum *sacris negotiis à Deo prælatus* dicitur. Præter eam auctoritatem, quæ propria erat Archicapellani, omnibus Consultationibus quæ de re publica aut privata in palatio à Consiliariis (qui partim Clerici erant, & partim laici) haberentur, Capellanus semper intererat, ut docet Hincmarus.

ADDITIO

STEPHANI BALUZII.

DE dignitate Archicapellani, præter ea quæ hec edidit illustrissimus Archiepiscopus, occasio postulat ut & nos nonnulla dicamus, cum in nos susceperimus curam illustrandi hos libros pro nostra virili. Erat itaque tanta dignitas Archicapellani, ut quemcumque tandem locum ille in Ecclesia haberet, principem tamen ubique obtineret super Archiepiscopos & Episcopos, etiam in synodis. Ebroinum enim Picaviensem Episcopum, qui fuit Archicapellanus in palatio Caroli Calvi, Concilio Vernensi, cui præter ceteros intererat Vvenilo Senonum Archiepiscopus, præfuit anno DCCCXLIV. ut patet ex præfatione illius synodi. Quin & Grimoldus Abbas sancti Galli Salomoni & Theodorico Episcopis præponitur in actis de indulgentia Ludovici Regis Germaniæ, non aliam ob causam, ut rectè observat Sirmondus, quam quòd idem Regis summus erat Capellanus. Sic in imperio Constantinopolitano Cartophilax Constantinopolitanus, tamen Diaconus tantum esset, ante Antistites seu Pontifices ubique sedebat præterquam in synodis; ut docet Theodorus Balsamo ad canonem XVI. Nicænum & ad canonem VII. synodi in Trullo. Ceterum ex epistola XCVI. Lupi Ferrariensis jam olim collegimus munus Archicapellani non fuisse perpetuum, sicque tribui solitum à Principe, ut ei cui datum erat adimi posset pro illius arbitrio. Ea enim de causa Hilduinum Abbatem monet Lupus, ut quia scire non potest quam diuturna futura sit hæc administratio, tempore bene utatur, iustumque se in iudiciis reddendis exhibeat.

IV. Quam verò acceptum esset Summis Pontificibus munus summi Capellani, ex eo colligere licet, quòd Episcopis qui huic

officio à Principibus admovebantur gratiam canonum facerent, ut abesse ab Ecclesiis suis & assidue in palatio versari possent. Id testatum fecit Carolus Magnus in Concilio Francofordiensi, cujus assensum etiam petivit, ut pontificia, regia, & synodalia auctoritate à pœnis canonum in desertores Ecclesiarum suarum latis liber esset Hildeboldus Episcopus, cui summi Capellani munus commiserat. Hæc sunt verba Concilij: *Dixit etiam Dominus Rex in eadem synodo se à se de apostolica, id est, ab Adriano Pontifice, licentiam habuisse, ut Angilramnum Archiepiscopum in suo palatio assidue haberet propter utilitates ecclesiasticas. Deprecatus est eandem synodum ut eo modo sicut Angilramnum habuerat, ita etiam Hildeboldum Episcopum habere debuisset; quia & de eodem, sicut & de Angilramno, apostolicam licentiam habeat. Omnis synodus consensit, & placuit eis eum in palatio esse debere propter utilitates ecclesiasticas.* Præfectus iste Capellæ regie, Apocriarius dicitur, exemplo Responsalium qui morabantur in urbe Constantinopolitana, à Romana sede aut à ceteris Patriarchis missi, ut rebus ecclesiasticis prospicerent, quamvis magnum intercederet discrimen inter eorum munera, cum regius Capellanus in Gallia jus diceret, ceteri verò negotiis præcipue procurandis in urbe regia vacarent, ut dicam alibi. Attamen Archicapellani auctoritas paulatim defuit, & cum munere Comitum Palatij confusa est, ut colligere licet ex epistola synodi apud Carisiacum, quæ petit à Ludovico ut hoc munus in palatio suo restituar. Is est enim sensus horum verborum: *Si Episcopus, inquit, pro quacunque necessitate ecclesiastica ad vos direxerit, ad quem suus Missus veniat, per quem quæ rationabiliter petierit obtineat, in palatio vestro, sicut Comes Palatij est in causis reipublice, ministerio congruum constitutum habete.* Post ista tempora fit aliqua mentio Archicapellanos, sed qui non erant in illo gradu auctoritatis constituti.

V. Sed ut optima instituta in deterius ruere solent, accidit ut paulatim, Metropolitanis inconsultis, & contempto synodorum examine, damnati Presbyteri rectà è palatio subsidium peterent. quod tunc alienum omnino erat à disciplina canonica. Sane huic præmaturæ Clericorum interpellationi occasionem præbuerat interruptus synodorum provincialium usus, quæ quotannis non cogeantur. Quam disciplinam restituendam ab Imperatore Ludovico poposcit Concilium Parisiense habitum anno octingentesimo vigesimo nono: *Quoniam si hæc Concilia semel in anno per unamquamque provinciam celebrata fuerint, & honor ecclesi-*
E e ij

Concil. Gall. Proferretur vestra parati vestigia...

Conc. Francof. 4. 55.

Hildeboldus Episc. Colon. apud Alcuin. epist. 85. cap. 208.

De Apocriariis & Responsalibus vide lib. 1. cap. 16. & seq.

Syn. apud Carisiacum cap. 7. nu. 82.

Concil. Paris. pag. 1. c. 26.

ce. be. cit. to. re. n. to. re. u. f. io. se. al. m. as. t. p. i. ui. ut. e. os. m. i. 14. c. 31. is. ii. di. ec. m. ve. z. ni. e. a. t. s. i. l. l. i. e. n. t. a. v. C. D. p. n. o. r. d. i. s. f. u. n. c. t. i. o. n. e. s. v. i. d. e. l. i. b. 1. c. 4. Epistola Pauli Senoniensis...